

Durant la mili Frederic Malàs va contactar amb estudiants d'esquerres que havien estat castigats al Sàhara com l'advocat de Puig Antich o Antoni Farrés, exalcalde de Sabadell

S'havien fet sessions de Ràdio Maduixa des de casa nostra i des de casa d'altra gent. No va ser una iniciativa meua, ens ho vam trobar sobre la marxa. L'aventura va durar un parell d'anys. Una de les últimes emissions, que ja no va ser clandestina, es va fer on és ara la Biblioteca de Can Pedrals, per una Festa Major. En una altra ocasió vam fer un programa amb Jaume Maspons, Miquel Blancher, Miquel Colomé, la Tuni i jo, perquè l'Ajuntament volia tirar a terra l'edifici del Pereanton, per obrir una avinguda i fer una gran plaça. Vam entrevistar l'arquitecte, l'alcalde... i al final el projecte no es va dur a terme.

Què és el que us ha mogut a estar sempre vinculat al món associatiu?

El germà de la meua mare va ser l'últim alcalde republicà de Granollers, Pere Iglesias. Sempre em deien: "no et fiquis en política, sempre penseu per als altres i no per a vosaltres, que et passarà alguna cosa". Era la por, que hi era, i era real. Però per altra banda, a casa va caure una o dues bombes pel bombardeig i tot l'edifici, a la plaça de les Olles, es va ensorrar. La guerra, malgrat que se'n parlava poc era present. Varen marxar a França la família de la mare mentre que a la banda del meu pare eren més conservadors.

Amb l'arribada de la democràcia continua sent actiu en diverses entitats.

Estic implicat amb La Fira de les Herbes de Maig, que ja ha celebrat 25 edicions, i que l'organitza l'Associació de Veïns Granollers Centre, que va ser la segona associació de veïns de Granollers, sorgida d'una anterior que anava de la via a la riera. També fa molts anys que fem la castanyada amb la mateixa associació de veïns. Cronològicament després va ser la relació amb l'Ateneu.

Com va sorgir la idea de fer un brou per Nadal?

Per allà als anys 80 Quico Bellavista, Jaume Pujal i d'altres, van sortir un Nadal amb un carro de pagès pel carrer, anaven vestits amb draps i demanaven coses per fer un caldo, era una mica esperpèntic. Llavors vam donar voltes a aquest tema i vam decidir de fer un caldo. Primer la gent ens mirava molt malament i no venia; sobretot la gent gran havia lligat el fet que, abans de la guerra, per Carnaval, es feia l'olla dels pobres, per als més necessitats. Suposo que dins l'imaginari quedava això. Els dos primers anys va costar molt i després ja es va donar el tomb i ja va quedar com una cosa festiva. Alguns dels organitzadors es van anar cansant i ara ho fem conjuntament l'Associació de Veïns Granollers Centre, l'Associació de Comerciants Del Rec al Roc i la Fira d'artesans. Últimament servim 5000 gots de brou tot el dia. També preparem unes olles per a les associacions de mares i pares de les escoles que surten a cantar pels carrers.

Malàs, a l'esquerra, en la manifestació per l'amnistia l'any 1977

Té algun secret aquest brou?

Aquest brou es va iniciar amb Pep Salsetes i l'hem anat variant. El primer potser va sortir molt gras, perquè estàvem imbuïts per això que ens calien greixos i vitamines i que feia fred i ara l'hem anat fent més lleuger, amb més verdures, però no té cap secret, que sigui equilibrat de verdures, llegums i carn. El problema és que n'hem de treure molt i, de vegades, no està prou fet.

© TONI TORRILLAS